

ETELÄ-SUOMEN SANOMAT

Torstai 6.7.2000

Tunnelmaa ja suhteet rytmissä

NÄYTTELY

Avoimella Richterinateikolla on erikoinen nimi taidenäyttelylle. Harvoin ovat tällä asteikolla mitattujen kaltaisia, ainakaan ensimmäisellä vaikutelmalla. Lisää pimeitä ja kuljeskelevia voimia sysäytyy liikkeelle Ismo Jokiahon galleria Kipinän näyttelyssä selaillessa maalausten nimikkeitä: julistava Maata sinä olet, vetoava Melankolia, arvoituksellinen Infinity...

Näyttelyyn latautuu merkityksiä, vihjeitä, aavistuksia ja mieli saattaa niiden kanssa piehtaroida, temmeltävien voimien liikuteltavana. Ilmiasultaan näyttely on sees, pintaa ja abstraktiota, mieluummin meditaatiota kuin kiljahtelua, harmoniaa enemmän kuin ärähtelyä.

Kenties taiteilija mieli jättää katsojan epätietoisuuteen, ymmälleen virittämiensä assosiaatioiden ketjujen pariin. Hänestä tuntuu, hän kenties tulkitsee. Katsoja näkee pinnassa enemmän ja jatkaa teoksen vaikutelmaa. Se on maalaustaiteen, erityisesti abstraktin, luonnollisen vastaanottamisen malli.

Orgaanista elävyyttä

Toisaalta näyttelyssä on osia ja siirtymiä ja jännitettä niiden välillä. Maalaukset asettuvat diptyykeiksi ja triptyykeiksi. Kahden maalauksen osien välillä on jännite, välitila. Ne ovat sekä yhdessä että erikseen. Tämä tuo näyttelyyn elävöittävää polveilua, katseen kulkureittejä. Se on myös vihje huomaamaan maalauksen lähes orgaaninen elävyys. Läheltä katsoen siinä näyttää tapahtuvan kaiken aikaa, ikään kuin visuaalisessa aluskasvillisuudessa, joka edeltää ylevämpiä ja teoreettisempia viittauksia.

Tätä kautta hahmottaa myös maalausten mallikelpoiset mittasuhteet, jotka ovat rytmissä niiden sisemmän tunnelman kanssa. Siinä maalausten balanssi, joka piirtyy mieleen heti, kun galleriaan astuu. Sisäinen levottomuus ja sille asettuva malli, yleinen, mutta sittenkin vaikea. Triptyykin näkyvyys toteuttaa ohjelmansa puhdaspiirteisimmän, tasapaino on virikkeellinen.

Mika Suvioja

Avoimella Richterinateikolla. Ismo Jokiahon maalauksia galleria Kipinässä. Avoimna 9.7. saakka.